

Mặt khác, người ta lại không tìm thấy bất kỳ sự bận tâm nào về đạo đức học trong tư duy hay bài viết của Marx. Một cá nhân không thể bị coi là chịu trách nhiệm về các tiến trình lịch sử diễn ra một cách tự động như kết quả của các quy luật khoa học. (Những suy ngẫm như vậy là điển hình cho giai đoạn sau của cuộc đời ông.) "Những người cộng sản không rao giảng bất kỳ đạo đức nào." Bất kỳ nền đạo đức nào cũng dẫn đến ý thức hệ, và ý thức hệ không dẫn đến bi kịch mà dẫn đến hài kịch. Bất kỳ nhà triết học nào rao giảng một hệ thống đạo đức đều đủ ngây thơ để tin rằng một lương tri khác biệt có thể thay đổi trật tự của vạn vật. Làm sao điều đó có thể xảy ra nếu tiến trình lịch sử đã được định sẵn và không thể lay chuyển?

Ban đầu, Marx có ý định theo đuổi sự nghiệp học thuật và đã nộp đơn xin một vị trí giáo sư ngoại ngạch tại Đại học Bonn. Tuy nhiên, bạn bè ông đã can ngăn và vào năm 1842 (ở độ tuổi 24), ông trở thành tổng biên tập tờ *Rheinische Zeitung* (Báo sông Rhine) ở Cologne. Một năm sau, tờ nhật báo này bị đình bản theo lệnh của chính phủ. Không hề nao núng trước thất bại này, Marx đã kết hôn với Jenny von Westphalen. (Những quý bà mang dòng máu quý tộc thường đóng một vai trò lớn trong hầu hết các phong trào xã hội chủ nghĩa: có lẽ có một lý do tâm lý sâu xa hơn cho hiện tượng này). Không còn nghi ngờ gì nữa, ít nhất là trong thời gian đầu, Marx rất yêu thương vợ và các con gái của mình, nhưng về cơ bản, ông không chỉ là một nhà phê bình hay một kẻ nhạo báng, mà còn là một kẻ đầy hận thù. Chúng ta đã thấy ông đối xử với Proudhon như thế nào. Arnold Ruge, người từng cộng tác với ông (nhưng sớm tuyệt giao khi ở Paris) đã viết thư cho Fröbel rằng:

"Nghiến răng và với một nụ cười nhếch mép, Marx sẽ tàn sát tất cả những ai cản đường 'Babeuf mới' này. Ông ta luôn nghĩ về bữa tiệc đầm máu mà mình không thể tự tay tổ chức."

Lời mô tả chân thực nhất về Marx ở độ tuổi ba mươi được Carl Schurz – một thượng nghị sĩ Mỹ gốc Đức và là nhân vật tham gia phong trào năm 1848, người đã gặp Marx tại Cologne trong một phiên họp công khai của các liên minh dân chủ – ghi lại trong cuốn *Lebenserinnerungen* (Hồi ký) của mình:

"Người đàn ông thấp đậm, vạm vỡ với vầng trán rộng, mái tóc đen nhánh và bộ râu rậm rạp đã thu hút sự chú ý của mọi người.... Những gì Marx nói thực sự có sức nặng, logic và rõ ràng. Nhưng chưa bao giờ tôi gặp một người đàn ông nào có thái độ kiêu ngạo đến mức xúc phạm trong cách hành xử như vậy. Ông ta không dành một chút bận tâm nào cho bất kỳ ý kiến nào đi ngược lại nguyên tắc của mình. Bất cứ ai mâu thuẫn